

Kázanie brata Franka

sobota, 31. mája 2014, 19:30

„Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je so všetkými vami, Amen. A tomu, ktorý vás môže upevniť podľa môjho evanjelia a podľa kázne Ježiša Krista, podľa zjavenia tajomstva, zamĺčaného cez večné časy, ale zjaveného teraz a oznámeného skrze prorocké Písma podľa nariadenia večného Boha cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi – jedinému, múdremu Bohu skrze Ježiša Krista sláva na veky vekov. Amen.“ (Rimanom 16:24–27)

Vďaka Pána za také mocné Slovo. A smiem vám niečo povedať? Aj toto miesto Písma sa naplnilo pred našimi očami a ušami. Nie je to len napísané: *„...ale zjaveného teraz a oznámeného skrze prorocké Písma podľa nariadenia večného Boha cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi...“* Je jednoducho nádherné, že je Pán ten istý a koná to isté a že v našich dňoch, na záver času milosti pre národy môže byť povedané to isté ako na počiatku. Pán je ten istý.

Ešte raz si, prosím, všimnite slovo „*teraz*“. Oznámené to bolo pred storočiami, pred tisícročiami a potom prišiel okamih, keď sa to naplnilo a potom mohol Pavol písať: *„...teraz zjaveného...“* A aj to môžeme v pravde dosvedčiť: rešpektujeme, čo je napísané v prorockom Slove. Dokonca aj to, čo napísal Peter, že: *„...niktoré prorocké Písma nedopúšťa vlastný výklad.“* (2. Petra 1:20, podľa nem. prekladu) Je jedna vec čítať to a hovoriť o tom, a niečo úplne iné to v pravde prežívať. Že skutočne žiadne prorocké Písma nevykladáme, ale ako je to tu napísané, dostali sme ho zjavené skrze Svätého Ducha a potom sme to, čo nám Pán zveril, v poverení Božom dávali ďalej. Náš príchod sa už vyplatil! Už sa vyplatil, pretože sa to stalo pravdou pri nás a pri mnohých na celej zemi.

Aj ja by som chcel všetkých privítať v drahom mene Pána.

Chcel by som najprv odovzdať pozdravy...

Sme so všetkými vo zvestovaní spojení v Božej láske. U Boha nie je žiadneho uznávania osôb. Bez ohľadu na to, k akému kmeňu, k akej krajine náležime, Boh dal predsa Abrahámovi zasľúbenie, že všetky národy a kmene požehná a v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, sa to stalo.

Pre mňa je to dnes veľmi ťažký deň. Nikdy som nemal deň ako dnes, ktorý mi spôsobuje toľko námahy. A hneď zistíte prečo. Tu je auto, ktoré nemá žiadny volant. Auto, ktoré nemá volant. Pred krátkym časom sme videli, že existuje auto, v ktorom človek mohol zložiť ruky a ono šlo vpred i vzad a pekne zaparkovalo v garáži. Ale tu, tak ako to v roku 1933 videl brat

Branham, v tvare vajca, zaoblené vpredu i vzadu – tak, ako to brat Branham videl v roku 1933. Áno, môžeme len povedať: Bohu buď vďaka, že sme sme žiť teraz a že Boh skutočne poslal Svojho služobníka a proroka. Hovoríme to s úprimným a otvoreným srdcom: My všetci by sme nevedeli, aký plán má Boh s ľudstvom, aký plán má s Cirkvou, aký plán má s Cirkvou-Nevestou, aký plán má s Izraelom. Nikdy by sme nevedeli, kto je v skutočnosti antikrist, nevedeli by sme, čo je ekuména. Všetky tieto veci by sme nevedeli, ak by Boh neposlal Svojho služobníka a proroka, aby zjavil celé Svoje Slovo. To sa stalo skutočne len z milosti. To vzácne na tom je, že nám to bolo bez námahy a namáhania zjavené skrze Ducha Svätého. Nemusel som sa ani v jednom jedinom bode namáhať. Úprimne priznávam, keď som poprvýkrát počul o krste, tak som skutočne vypol magnetofón. Bol to pre mňa taký veľký šok, keď brat Branham povedal, že všetci, ktorí sú pokrstení v trojičnej forme – v mene Otca, Syna a Ducha Svätého – sú v zásade vzaté pokrstení do katolíckej cirkvi, tak som sa prirodzene zarazil a najprv som vypol magnetofón. Potom som to pretočil späť a vypočul si to ešte raz. A keď som to počul po tretíkrát, tak to bolo prirodzene nad slnko jasnejšie. A viete, čo bolo ešte jasné? Že sme šli k Rýnu a nechal som sa nanovo pokrstiť v mene Pána Ježiša Krista. Brat Alfred Borg a niekoľko ďalších bratov... a brat Schmidt boli tiež pri tom. Ale inak si skutočne na nič nespomínam. To bolo na začiatku 60. rokov. Sme úprimne a otvorene povedať: Všetko, čo bolo bratovi Branhamovi z Písma – zo Slova – zjavené, sa predsa stalo kvôli nám, aby sme sa to my dozvedeli. A ak Pavol tuná píše: „...ale teraz zjaveného...“ – nie už v čase reformácie – pramocný čas – ani nie v prebudeníach potom „...ale teraz...“, keď prišiel čas, keď sa čas naplnil, tak to Boh všetko zjavil a daroval nám.

Vy viete – a k tomu sa ešte hneď vrátim – že sme mali požehnanú cestu do Izraela. Bola to moja 24. cesta so skupinou do Izraela. Moja 28. návšteva Izraela. Pred presne 50 rokmi som tam bol po prvýkrát a cestoval som z Ammánu autobusom a potom taxíkom do Jeruzalema.

Ešte sa k tomu v stručnosti vrátim, ale najprv to, čo sa týka návštevy pápeža na Blízkom východe, nielen v Jeruzaleme, ale aj na iných miestach. Čo tam bolo všetko povedané... Je to jednoducho tak, že celý svet je schopný veriť a verí tomu, čo tento muž povedal. Všetkým urobil dobre – židom, moslimom i kresťanom – všetkým urobil dobre. A potom, tak sme sa dozvedeli, nasledujúcu nedeľu – v letničnú nedeľu – bude Peres a Abbas v byte pápeža vo Vatikáne, aby sa modlili za pokoj a mier. Pri prvom oslovení padli 13-krát slová „pokoj a bezpečnosť“. Jedná sa už len „pokoj

a bezpečnosť“. Poznačil som si čo povedal: „Nastoliť mier je ťažké, ale žiť bez mieru je neustále utrpenie.“ A skutočne vyzval Hamas a všetky skupiny, aby všetko zanechali, aby tento mierový proces nebol zadržovaný, ale mohol sa uskutočniť.

A keď čítame podrobnosti... Nechcem zachádzať do detailov, ale obzvlášť to, čo sa týka vrchnej siene... My sme na hore Sion nesmeli vojsť do sály poslednej večere, pretože sa všetko pripravovalo na túto „vzácnu návštevu“. A v pondelok sa táto návšteva konala v tejto dokonale upravenej vrchnej sále, v ktorej sme vždy znova spievali: „*Nech Tvoj Duch padne na nás všetkých...*“ A čo všetko tento muž povedal... Ako biblicky hovoril o večeri, umývaní nôh, zrade a o všetkom inom, dokonca, že pri vyliatí Ducha bola aj Mária, matka Ježišova a tak sa stala „matkou cirkvi“. Všetko to zabalil, a celý svet tento balík nepotrebuje vôbec otvárať, je to dostatočne otvorené... všetci môžu počuť a vidieť o čo sa jedná.

Viete však o čo sa tu jedná mne? Hora Sion je časťou hory Moria. A kto bol v Jeruzaleme, ten veľmi dobre vie, že ak hľadáme z hory Oliveckej na Jeruzalem tak najprv uvidíme plošinu, a to je hora, na ktorej bol postavený chrám a za tým stojí hora Sion. A to celé je hora Moria. Poznačil som si biblické miesta, kde Abrahám obetoval Izáka: 1. Mojžišova 22. Kde bol Dávid na humne, kde sa mu zjavil anjel a hovoril s ním. Ako potom povedal: „Toto je to miesto, tu musí stáť Boží dom.“ Ak to všetko vieme, ako Boh už v Starom zákone všetko usporiadal... a aj to som si poznamenal: Jeruzalem je v Biblii zmienený 780-krát a hora Sion 157-krát, ale ani jeden jediný raz nie sú zmienené v Koráne – ani hora Sion ani Jeruzalem. A teraz títo ľudia tvrdia... A vy viete: Peres musí pozeráť na Jeruzalem a Abbas na Mekku. Jeden hľadá na východ, druhý na západ a obaja sú si otočení chrbtom. A ďalšia otázka znie: Ku komu sa modlia?

Bratia a sestry, som naplnený smútkom, ale aj vďačnosťou, chválou a klaňaním za milosť, ktorú nám Pán daroval. Aj z toho, čo Pán povedal žene pri studni: „*Ver mi, ženo, že ide hodina, keď ani na tomto vrchu ani v Jeruzaleme nebudete sa modliť Otcovi. ... Ale ide hodina a je teraz, keď praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v duchu a v pravde...*“ (ev. Jána 4:21 a 23) Bez ohľadu na to, kde sa nachádzame, kde sa schádzame, smieme sa k Bohu modliť v Duchu a pravde.

Ale zrovna čo sa týka hory Sion – Izaiáš 28:16-17: „*Kladiem na Sione uhoľný kameň*“. Boh sa preto o všetko postaral a uzatvoril zmluvu s Izraelom a dal im zaslúbenia. V Izaiášovi 10:12 môžete čítať, že On Svoje dielo s Izraelom na hore Sion dovedie k záveru. A ďalej môžeme čítať ako je

celá zem začlenená do tohoto Božieho spásneho plánu. Prirodzene, aj Matúš 21:8, kde náš Pán povedal: „*Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj Kráľ ti ide, tichý, jazdiac na oslici a na oslati...*“ Všetko je napísané.

A potom je v ev. Lukáša 19 vyslovené káranie, že tí dotyční, ktorí smeli na vlastné oči prežiť naplnenie Písma, to nepoznali, prešli pomimo toho a potom Pán musel vysloviť súd. Bratia a sestry, o čo sa jedná dnes? Dnes sa jedná o to, aby nás Boh zaviedol späť na počiatok, skutočne tam, kam náležime.

Zo všetkých otázok, ktoré mi boli zaslané z celého sveta, povstáva jedna hlavná otázka: Prečo existuje uprostred zvesti tak mnoho smerov?

Na to mám, Bohu buď vďaka, úplne jasnú jednoznačnú odpoveď: Uprostred Božej zvesti existuje len jeden jediný smer viery a tento jeden jediný smer viery verí len to, čo hovorí Písmo a ako to hovorí Písmo. Všetko ostatné sú výklady, s ktorými my nemáme nič do činenia. Či sa jedná o výklady siedmych hromov alebo čokoľvek iného.... My, ako Cirkev, máme do činenia len s tým, čo Boh povedal a zaslúbil vo Svojom Slove a čo i zo Svojho Slova zjavil. A to nás skutočne odlišuje od všetkých smerov. A aj to musí byť zreteľne povedané: kto neostáva v Slove, neostáva vo vôli Božej. Preto sa stalo Slovo sviecou našim nohám a svetlom na našej ceste (Žalm 119:105), pretože vieme, že Boh je len vo Svojom Slove a v žiadnom výklade, pretože vieme, že žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde (1. Jána 2:21). Pravda je pravda a lož je lož.

Aj to chceme jednoducho zdôrazniť, bratia a sestry, že musíme zvestovať základy biblickej viery: pokánie, obrátenie, odpustenie, zmierenie – musíme zvestovať základné pojmy, základné prežitia. A musíme ich aj osobne prežiť. Nestačí hovoriť o zvesti a kráčať po vlastných cestách.

Počas minulých dní som napríklad čítal celé kázanie na hore. Zbožne a pomaly som čítal ev. Matúša 5. Zbožne a v modlitbe som čítal ev. Matúša 6 a 7 a hovorím vám: Boh Pán pramocne hovoril ku môjmu srdcu.

Dovoľte mi pozdvihnúť len niekoľko veršov, ktoré sa mi stali veľkými a doležitými. Aj čo sa týka odpustenia. Čítajme z ev. Matúša kapitola 5. Tu je od verša 7 reč o blahoslaveniach a potom je ďalej predstavených všetkých 9 blahoslavenstiev. A ak chceme byť blahoslavení, tak sa to musí pri nás naplniť, musí byť pri nás pravdou to, čo je tu napísané. Ak splníme tých ďalších 8 a tak sa naplní aj zaslúbenie: „*Blahoslavení čistí srdcom, lebo oni budú vidieť Boha.*“ **Skutočne sa skúsiť, že nič proti nikomu nemáme, nič nazapočítavame, ale že sme skutočne odpustenie obdržali a i my**

odpúšťame.

Vo verši 13 stojí: „*Vy ste soľou zeme...*“ a vo verši 14: „*Vy ste svetlom sveta.*“ **Najprv je náš Pán svetlo, ale ak nám Svoje Slovo a sám Seba zjaví, tak stavia Cirkev k tomu, aby vyžarovala svetlo, aby bola Božia pravda ďalej nesená.**

A obzvlášť vo veršoch 17 a 18: „*Nedomnievajte sa, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov: neprišiel som zrušiť, ale naplniť.*“ Neprišiel som zrušiť, ale naplniť! Potom vo verši 18 je napísané: „*Lebo amen vám hovorím, že dokiaľ nepominie nebo a zem, ani len jedině jota alebo jeden puntík nepominie zo zákona, dokiaľ sa všetko nestane.*“ Aj o tom sme tu už hovorili. Zákon bol daný na to, aby nás usvedčil o hriechu a prestúpení. A ako náš Pán povedal: „*A keď On príde, bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde ... a uvedie vás do každej pravdy...*“ Pokračuje to skutočne ďalej až k veršu 21 a 22: „*Počuli ste, že bolo povedané starým: Nezabiješ! A ktokoľvek by zabil, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu.*“ A tu náš Pán ešte priostril a povedal vo verši 22:

„*Ale Ja vám hovorím, že každý, kto sa hnevá na svojho brata bez príčiny, bude vinný, aby bol vydaný moci súdu. A ktokoľvek by povedal svojmu bratovi 'hlupák', bude vinný, aby bol vydaný moci vysokej rady; a ktokoľvek by povedal: 'Blázon', bude vinný, aby bol uvrhnutý do ohnivého pekla.*“ Boh nám dal pokyny, na ktoré musíme dbať. Nemôžeme robiť, čo chceme, a hovoriť, čo máme zrovna podľa nálady na srdci, ale musíme jednoducho chodiť pred tvárou Božou tak, aby sme boli každého času pripravení, ak by sme boli zavolaní.

A obzvlášť aj v súvislosti s mierovým procesom – čo písal Pavol v 1. Tesaloničanom 5: „*...keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.*“ Ale potom príde tento pramocný verš: „*Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej.*“

Späť k ev. Matúša 5, verš 24: „*...nechaj tam svoj dar pred oltárom a id', najprv sa zmier so svojim bratom a potom prídi a obetuj svoj dar.*“ Tu to stojí skutočne napísané jedno po druhom.

Ale čo ma skutočne oslovilo, stojí napísané v kapitole ev. Matúša 6. Kto ešte pozná Otčenáš? Niekedy sa modlieval vo všetkých cirkvách a vtedy prišlo po verši 13 vždy: „*Lebo Tvoje je kráľovstvo, moc a sláva naveky. Amen.*“ Ale to nestojí v Biblii, tak to skutočne v Biblii nestojí. Čo však v Biblii stojí, čítame teraz v ev. Matúša 6:9: „*Vy sa tedy modlite takto: Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväti Tvoje meno!*“ Potom, čo nám toto

meno bolo Božie meno zjavené, má byť predsa nami posvätené, držané v úcte. Vo verši 10: „*Nech príde Tvoje kráľovstvo! Nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi!*“

Predtým som už zmienil, že sme boli v Izraeli, boli sme na hore Oliveckej, boli sme v Getsemanskej záhrade a čítali biblické miesta: „*Nie moja, ale Tvoja vôľa nech sa stane!*“ a skutočne zo srdca sme mohli povedať „*Nie ako chcem ja, ale ako Ty chceš!*“

Ďalej stojí vo verši 11: „*Daj nám dnes náš každodenný chlieb...*“ A teraz príde to, na čo vlastne musím položiť dôraz: „*...a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom...*“ Nie „odpustíme“, ale „odpustili sme“. Predtým ako môžeš ty dostať odpustenie, musíš ty sám odpustiť. Nemôžeš prísť k Bohu a dostať zmierenie, ak si zmierenie osobne neprijal a neuchopil. Verš 12 ešte raz: „*...a odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom, a neuveď nás v pokušenie, ale nás zbav zlého...*“ Tu máme (v nemeckom preklade) pod čiarou poznámku: „*V aramejčine stojí: 'A veď nás tak, aby sme nepadli do pokušenia.'*“ Pán nikoho nevedie do pokušenia! Boh nemôže byť pokúšaný ani neuvádza do pokušenia. Pokúšanie prichádza vždy od nepriateľa. „*Veď nás tak, aby sme nepadli do pokušenia.*“

Teraz však prichádzajú najdôležitejšie verše 14 a 15: „*Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec, ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.*“ Odpustenie a zmierenie patria dohromady.

A to obzvlášť ak hovoríme o zvesti – v 2. Korinťanom v 5. kapitole o tom Pavol hovoril: „*Tedy za Krista posolstvujeme...*“ – sme poslaní Boží a nahlas prevolávame: „*...zmierte sa s Bohom!*“

Ja neviem, bratia a sestry, koľko je medzi nami nových, ale je jednoducho nutné evanjelium zvestovať od základov, aby všetci vošli skrze úzku bránu, učinili svoje osobné prežitia spásy s Bohom a mohli povedať: „*Tak iste ako je slnko na nebesiach, som ja hriešnik došiel odpustenia.*“ Aby sme jednoducho vedeli o dni v našom živote, v ktorom sme činili pokánie, náš život posvätili Pánu a získali istotu, že nám On odpustil.

Vy viete, že už náš Pán v ev. Matúša 26:28 hovoril: „*...toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.*“ Prosím, prijmite odpustenie a odpustite tak, ako nám Boh v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi odpustil. Tak, aby sme skutočne mohli kráčať vpred z čistým srdcom a mohli slúžiť Bohu, nášmu Pánu. To isté písal Ján: „*Čo je tá zvesť?*“ 1. Jána 3: „*Lebo to je tá zvesť, ktorú ste počuli od počiatku, aby sme milovali jeden*

druhého.“ a „*Láska nerobí bližnému zlého.*“

Ale aj v tejto veci, bratia a sestry, hovoriť o tom je jedna vec, ale v skutku to prežiť odpustiť, putovať s Bohom, počítať s príchodom Pána...

Mám vám povedať, aké Slovo ma napadlo v spojení s tým, čo sa stalo v Jeruzaleme, akoby chcel Pán ku mne priamo hovoriť? V ev. Marka 9 máme mimoriadny verš 1: „*A hovoril im: Amen vám hovorím, že sú niektorí z tých, ktorí tu stoja, ktorí **neokúsia smrti**, dokiaľ neuvidia kráľovstva Božieho, prišlého v moci.*“ Keď som tak o tom uvažoval, že sme skutočne všetko prežívať, či snáď nemôžem s absolútnou istotou povedať, že niektorí z tých, ktorí sú tu, ktorí počúvajú, smrť neuvidia, ale budú pri návrate Pána pri tom? Musíme jednoducho pochopiť, bratia a sestry, ak to Pán už vtedy mohol povedať o tom, čo sa malo stať a potom sa i stalo, že: „...*tu stoja, ktorí neokúsia smrti, dokiaľ neuvidia kráľovstva Božieho, prišlého v moci...*“, tak verím, že my to prežijeme. A ak to ja neprežijem, tak je tu dostatok tých, ktorí to prežijú – že Pán príde s veľkou mocou a slávou a budem vzatí domov do slávy. Toto je (a to hovoríme vždy znova) ten najmocnejší časový úsek k celých ľudských dejinách. Kto má teraz uši, ten počuj, čo Duch teraz Cirkvi hovorí.

V ev. Lukáša, hneď v 1, kapitole máme zaznamenané, čo bolo skrze Ducha oznámené. V ev. Lukáša 1:45 je najprv to, čo bolo oznámené Márii: „...*blahoslavená tá, ktorá uverila, lebo sa **naplní zaslúbenie, ktoré jej Pán dal.***“ (podľa nem. prekladu) **Zaslúbenie, ktoré Pán dal nám, sa naplní tak iste, ako že nám ho Boh dal**, a je skutočne možné, že niektorí pozostanú až do Pánovho návratu. Aj to Pavol vtedy zdôraznil.

Ešte raz späť k ev. Lukáša 1:67–68: „*A Zachariáš, jeho otec, bol razom naplnený Svätým Duchom a prorokoval: Požehnaný Pán Bôh Izraelov, že navštívil a učinil vykúpenie Svojomu ľudu.*“ Učinil vykúpenie Svojomu ľudu. A vo verši 76 a 77 čítame: „*A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou prihotoviť Jeho cesty...*“ A teraz to príde: „...*dať jeho ľudu známosť spasenia, záležajúceho v odpustení ich hriechov...*“ **Poznanie spásy v deň spásy, ktoré im bolo dané skrze odpustenie hriechov!** Izraelský ľud ako celok neprijal to, čo Boh vtedy daroval, ale všetci tí, ktorí uverili a prijali to, tí to osobne prežili. Ján, ktorý krstil ku pokániu, povedal: „...*Ten, ktorý príde po mne, vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom...*“ A stalo sa tak.

V ev. Lukáša 24 dal náš Pán príkaz ísť do celého sveta a zvestovať odpustenie hriechov. V ev. Lukáša 24:47 stojí misijný príkaz nášho Pána: „...*a **musí** byť kázané v Jeho mene pokánie a odpustenie hriechov medzi*

všetkými národmi počnúc od Jeruzalema.“ To platí ešte dnes. **Nestačí hovoriť o zvesti a zvestovateľovi, musí byť zvestovaná plná spása. Plná spása musí byť prežitá. Všetky biblické pravdy nám musia byť osobne za podiel.**

Zhrňme, čo ma zamestnáva obzvlášť v spojení s Izraelom a Jeruzalemom. Boli privedení domov z viac ako 150 krajín. A ako som už tam a aj niekde inde povedal: Čo sú platné všetky tie mesiánske zbory, ktoré sú zakladané? Kto k tomu dostal poverenie? Náš Pán povedal v ev. Matúša 16:18: *„Ja chcem budovať Svoju Cirkev...“* A k tejto Cirkvi patria všetci zo všetkých jazykov, národov a národností, či už prichádzajú z Izraela alebo z národov. A keď čas pre túto Cirkev skončí, tak sa Pán z milosti nanovo zjaví Izraelu. To je to, čo Pavol mimoriadnym spôsobom opísal v liste Rimanom v kapitole 10 a 11.

Ale otázka znie: Čo máš ty z toho? Čo mám ja z toho? Z toho, čo Pavol píše na týchto miestach. Kde sa tam ty nájdeš? Kde sa tam ja nájdem? Tu, v posledných dvoch veršoch kapitoly 10 v liste Rimanom 10:20–21 čítame: *„A Izaiáš sa odvažuje a hovorí: Nájdenny som od tých, ktorí Ma nehľadali, zjavený som tým, ktorí sa po Mne nepýtali.“* Pohania sa po Pánu, po Mesiášovi, nepýtali, oni nemali zaslúbenie a Pavol to napísal: *„Vám platí zmluva, zaslúbenia...“* – všetko, čo Boh Izraelu dal. A potom Pavol pokračuje: *„Nájdenny som od tých, ktorí ma nehľadali...“* On hľadal nás! Hľadal nás! Preto stojí napísané: *„Nikto nemôže prísť ku Mne, keby ho nepritiahol Otec...“* (ev. Jána 6:44) A to platí pre Izrael, to platí skutočne pre všetkých.

A potom hovorí ešte raz ohľadom Izraela – a to bolí. To jednoducho bolí. Vo verši 21 stojí: *„Ale o Izraelovi hovorí: Celý deň som vystieral svoje ruky k ľudu neposlušnému a protirečiacemu.“* Áno, tak to je. Učení Písma viedli ľud mimo toho, čo Boh konal.

Ale potom prichádza potešujúca zvesť! Tak ako v dňoch Eliáša, On nezostal sám – tak ako vtedy, tak i v našom čase si Pán zachoval prebytok, ktorí pre Bálom nesklonili svoje kolena.

Pred krátkym časom som to niekde čítal – tu vo verši 4 v Rimanom 11 stojí: *„Ale čo mu hovorí na to Božia odvetá?“* Nás nezaujímajú žiadny ľudská odpoveď! Aká je Božia odvetá? Tá znie: *„Zanechal som si sedem tisíc mužov, ktorí nesklonili kolena modle Bálom.“* A teraz prichádza znova to nádherné, čo môžeme bezpochyby vzťahovať na náš čas. Tu je vo verši 5 napísané: *„Takto tedy stalo sa, že i v **terajšom čase (Amen!) je zostatok podľa vyvolenia milosti.“** Takže existuje vyvolenie, ale to musí byť prijaté!*

Povedzme to úplne otvorene bez toho, aby sme súdili. Všetci, ktorí nachádzajú milosť pred Bohom, budú v tomto čase veriť tomu, čo Boh nám zasľúbil. Nejakú vieru má každý. V celom kresťanstve existuje cirkev a smery viery a všetci veria. Všetci majú vyznania viery, všetci čítajú tú istú Bibliu, všetci sa odvolávajú na Božie Slovo, ale napriek tomu veria, čomu chcú, a konajú, čo chcú, a čomu veriť nechcú, tomu neveria. Rozdielna je skutočne len Cirkev živého Boha, ktorú Pán spasil a za ktorú preliat Svoju krv, pretože Boh v Kristu a zmieril svet sám so Sebou. Kto však zmierenie prijal a uchoпил, ten prijme a uchoпí aj Slovo, ktoré nám Boh adresuje, ten bude skutočne veriť zo srdca, tak, ako a čo hovorí Písmo.

V súvislosti s izraelským národom a dovoľte mi to povedať: aj v súvislosti s Cirkvou: **Ak niekto kladie nárok, že patrí k Cirkvi prvorodených, k Cirkvi živého Boha, ktorá je na základe 1. Timoteovej 3:15 stĺpom a základom pravdy, kto kladie tento nárok, ten má svätú povinnosť veriť, čo Boh Cirkvi zasľúbil, veriť taktiež tomu, že Boh do Cirkvi postavil ku budovaniu rôzne služby – veriť, že Boh všetko napravi a všetko privedie do správneho stavu.** Jednoducho zo srdca veriť. Ty a ja tomu skutočne potrebujeme len veriť – všetko ostatné koná Pán. Nevera a neposlušnosť boli vždy záhubou. Záhubou ľudu izraelskému i nám. Takže: viera a poslušnosť – a potom sa viera stáva víťazstvom, ktoré premohlo svet.

Aj to sme tu povedali: v čase brata Branhamu pôsobili mocní evanjelisti. Myslím obzvlášť na prvého televízneho evanjelistu – skutočne mocný muž –, ktorý povedal: „V mojej pravej ruke je moc Božia!“ A všetci, ktorí prišli k modlitbe, mali veriť, že v jeho pravej ruke je moc Božia. Skutočnosťou však je, že neuzdravuje ten poslaný, ale všetci už boli uzdravení v ranách Ježiša Krista! Závisí to od viery, nie od človeka, ktorý si myslí, že má vo svojej ruke moc – nie, jednoducho len Bohu Pánu vzdávať česť a vieru neučiniť závislou na nejakom človeku, ale spojiť s Ježišom Kristom.

Ako často sme na tomto mieste povedali, bratia a sestry, a to vo všetkej jednoduchosti. Ak sa nám nepodarí spojiť ľudí s Bohom, čo to je potom? Potom sme naše poverenie nenaplnili. Naše zvestovanie musí mať ako jadro to, čo vtedy: „Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou.“

A aj túto bolesť môžete zdieľať so mnou: Ak sú skutočne mimo zvesti (nie uprostred zvesti) rôzne smery dokonca až po jedného muža, ktorý mi napísal, pretože neverím v (učenia) sedem hromov – miesta Písma nebudem spomínať – ten sa odvolával na mňa. Ak týchto ľudí skutočne oslovíme a pýtame sa: „Čo je tých sedem hromov?“ Tak je odpoveď: „To je zjavenie.“ Ak sa spýtame: „Aké je to zjavenie?“ Tak je odpoveď: „To je tajomstvo.“ A tak

to pokračuje stále ďalej. Nie! Boh je skutočne len vo Svojom Slove a aj to by sme skutočne mohli čítať z proroka Joela, kde je nám zobrazené, že Boh Svoje dielo na hore Sion dovedie k záveru a v tom čase bude revať ako lev. Tu je všetko zreteľne napísané, stačí to len čítať, aby sme vedeli, rešpektovali a verili, čo Boh vo Svojom Slove povedal. Tu, v prorokovi Joela 2:32 stojí: „...každý, kto bude vzývať meno Pánovo, unikne, lebo na vrchu Sione a v Jeruzaleme bude uniklé, tak ako povedal Pán...“ Keď čítate toto Slovo v Skutkoch apoštolov 2:21 a v liste Rimanom 10:13, tak Peter i Pavol skončili v strede verša a druhú časť verša neuviedli a necitovali, ale len: „... každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“ Túto časť: „... lebo na vrchu Sione a v Jeruzaleme bude uniklé...“ Peter ani Pavol nezmenili. Ale ono sa to naplní, keď sa Pán zjaví Svojomu ľudu izraelskému. Ale časť z Joela 3, verš 2, tam stojí to, čo sa týka Izraela, Jeruzalema a pohanských národov: „...zhromaždím aj všetky národy a zavediem ich dolu do údolia Jozafatovho a tam sa budem s nimi súdiť pre svoj ľud a pre svoje dedičstvo, pre Izraela, ktorého rozptýlili medzi pohanov a moju zem si rozdelili.“ Tu to predsa máme, všetko je predpovedané.

Potom, v kapitole 3 vo verši 14, je nám oznámené, že: „*Hromady, hromady zhromaždiť v údolí rozhodnutia! Lebo je blízko deň Pánov v údolí rozhodnutia. Slnce a mesiac sa zatmujú a hviezdy spracú svoj lesk. A Pán bude revať so Sionu a z Jeruzalema vydá svoj hlas, a budú sa chvieť nebesia i zem, ale Pán je útočiskom svojmu ľudu a pevnosťou synom Izraelovým. A zviete, že ja Pán som váš Bôh, ktorý bývam na Sione...*“ Nie niekto iný! Ja, Boh Pán budem bývať na Sione! „...na vrchu svojej svätosti. A tak bude Jeruzalem svätý, a cudzí nepôjdu viacej cezeň...“

Všetko je predpovedané, a povedzme to v zhrnutí, bratia a sestry: Od cesty do Izraela je mi veľmi zvláštne na mysli. Okrem iného sme ešte raz navštívili aj pamätné miesto Holokaustu – tam prechádzame z miestnosti do miestnosti – možno je to 40 výstavných miestností, kde je ukázaná tretia ríša so všetkými fotografiami z koncentračných táborov a táborov smrti. Dokážete si predstaviť, čo sa tam v človeku deje. Skutočne som zo srdca spoluprel a ďakoval som Pánu, že On už dal všetkým – **všetkým!**, ktorí boli zavraždení, biele rúcho. A všetkým, ktorí k tomu ešte budú pridaní ho ešte dá – Boh je spravodlivý. Boh je spravodlivý. Skutočne Mu môžeme len ďakovať, že sme to teraz smeli prežiť. Aj v máji 1948 založenie štátu Izrael. Navrátenie zo všetkých národov. Pri múre nárekov čakajú na Eliáša, aby predstavil Mesiáša. To má byť ich vec. Boh pošle 2 prorokov na základe Zachariáša 4 a Zjavenia 11. Povedzme však zreteľne: opona visí nad ich

srdciach. Môžu čítať Tóru a Tanach, oni aj my všetci môžeme čítať – je to predsa tá istá Biblia, ktorú čítame my, ale ak na našom srdci zostáva opona – čo potom? Preto, bratia a sestry, vždy znovu ďakujeme Bohu za veľkú prednosť, že nás vzal do svätyne svätých, že sa opona roztrhla, cesta je otvorená, krv je obetovaná na truhle zmluvy, odsúdenie viac neplatí, boli sme oslobodení, našli sme pred Bohom odpustenie, zmierenie a milosť a smieme Mu za to sále znova ďakovať.

A aj tá časť, ktorú vždy znovu zdôrazňujeme: že smieme žiť teraz, ako sme to čítali v liste Rimanom 16: „teraz“. Bratia a sestry, pre mňa takéto slová znamenajú veľmi mnoho. Nie pred mnohými rokmi, nie pred troma alebo 300 rokmi, ale v našom čase – teraz, teraz zaznieva posledné volanie. Teraz budú všetci, ktorí patria k Cirkvi-Neveste, dbať na hlas Ženícha a len ten, kto patrí k Cirkvi-Neveste, bude počúvať na hlas Ženícha.

Buďte poctiví, ak zmienime, čo bolo bratovi Branhamovi povedané 11. 6. 1933 – že zvesť, ktorá bude jemu zverená predíde druhému príchodu Krista – tak všetci mykajú ramenami a prechádzajú pomimo toho. My smieme povedať: Teraz! Teraz – v našom čase predchádza táto zvesť druhému príchodu Krista. Teraz sa napĺňa, čo Boh povedal. Teraz je oznamované skrze prorocké Písma v poverení Božom, čo Boh rozhodol vo Svojom spásnom pláne.

Mohol by som o tom kázať v baptistickej, metodistickej alebo nejakej inej cirkvi alebo slobodnom zbore? To vôbec nejde.

A teraz na samom závere, prichádzame k tomu bodu: „*Kto má uši, ten počuj, čo Duch hovorí zborem.*“ Kto je z Boha, ten verí každému Slovu – aj tomu že pred hrozným a strašným dňom Pána príde Eliáš. Ako sme zmienili, čo Pavol povedal v 1. Tesaloničanom 5: „*Deň Pánov príde ako zlodej v noci...*“ a „*Keď budú hovoriť: Teraz je...*“ Nie keď to bude niekedy v budúcnosti, ale „Teraz...“ – keď sa to naplní a povedia: „*Teraz je pokoj...*“ nie keď budú hovoriť, že to v budúcnosti príde, ale keď povedia: „*Teraz je pokoj...*“ A my môžeme povedať: Teraz prebiehajú mierové rokovania a aj budúcu nedeľu má byť modlené za mier. Teraz vidíme pred svojimi očami naplnenie biblických prorocí, teraz poznávame, o čom sa nášmu Bohu v tomto čase jedná – totiž všetkých zavolať von z babylonského zajatia, vyvieť všetkých von, ničoho nečistého sa nedotýkať, ale skutočne vzdávať česť Bohu a prežiť vnútorné obnovenie.

Ďakujeme Pánu za úvodné Slovo a všetky ostatné Slová. Vidíte, že sa mi nevodí dobre, ale jedno smiem vždy znova povedať: Boh je taký milostivý a pomáha! Možno si určité veci beriem príliš k srdcu, ale jedno je isté:

V poverení večného Boha sme zvestovali večne platné evanjelium. Nič sme neodobrali a nič nepridali, ale v poverení večného Boha sme medzi pohanskými národmi zvestovali večne platné evanjelium. A všetci, ktorí patria k Božiemu ľudu, ktorí patria k Cirkvi-Neveste, ho prijímú a uchopia a úplne na záver povieme, ako to stojí v poslednom verši: „*Jemu, tomu jedinému Bohu buď skrze Ježiša Krista sláva na všetky veky*“

Chválený a velebený buď náš Pán teraz a na všetky veky. Amen.

Povstaňme. Spievajme *Tak jakýž jsem*.

Aj takéto hodiny slúžia k tomu, aby sme boli skutočne z celého srdca pri veci a poznali, čo Boh teraz koná, čo On teraz v tomto zhromaždení koná. Vychádzam vo viere z toho, že všetci bez výnimky, aj tí, ktorí sú tu dnes po prvýkrát, majú vnútorný súhlas k Bohu, k Jeho Slovu, k Božiemu spásnemu plánu, že prijímajú a uchopia, čo nám Pán v Ježišovi Kristu z milosti daroval: plnú spásu, plné odpustenie a plné zmierenie – áno, z milosti je nám daný večný život.

Haleluja, haleluja...

Vďaka Ježiš...

Očakávame ťa...

Ježiš príde...

Maranatha...

Zostaneme ešte v modlitbe. Skloníme naše hlavy a priamo cítime, že Pán k nám hovorí skrze Svoje Slovo a každého jednotlivo volá: „*Dnes, ak by ste počuli Jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia...*“

Vtedy čítal náš Pán z Izaiáša 61 a mohol povedať: „*Dnes sa naplnilo toto miesto Písma pred vašimi očami...*“ Bratia a sestry, nemôžeme my snád povedať, čo je napísané v ev. Matúša 24: „*Vojny a správy o vojnách... pokoj ... a ak by bolo možné...*“? Ale Bohu vďaka, nie je možné, aby boli vyvolení zvedení a oklamani. Nie, vyvolení sú vykúpení krvou Baránka a naše mená boli pred založením sveta zapísané do knihy života zabitého Baránka. Náš Pán vtedy otvoril rozhovor slovami „*...budem vyprávať veci, skryté od založenia sveta.*“ (ev. Matúša 13:35)

Milovaní bratia a sestry, všetko sa plní, aj Matúš 24:45–47, že stôl Pánov bude prestretý, že bude pravý pokrm rozdávaný. Človek nežije len z prirodzeného chleba ale z každého Slova, ktoré vyšlo z úst Božích. A Boh nám tento stôl bohato rozprestrel pred tvárou nepriateľov. Ešte nikdy nebol

stôl Pánov tak bohato prestretý – je nám podávané zjavené sväté Božie Slovo, aby sme v ňom boli posvätení, tak ako máme v krvi Baránka odpustenie, zmierenie a plnú spásu. Tak máme vykonať vo vodnom kúpeli Slova očistenie od tradícií a úplne všetkého, aby sme boli obmytí v krvi Baránka a v Slove pravdy. Oboje nám Boh z milosti daroval.

Predtým ako sa budeme modliť, kto chce pozdvihnúť ruku? Máte mimoriadne prianie a chcete byť zahrnutí do tejto modlitby? Bratia a sestry, existoval niekedy čas, v ktorom mohlo byť povedané to, čo je napísané v ev. Matúša 25? „*Hľa, Ženích prichádza, vyjdite von, na stretnutie s Ním!*“ Teraz je ten čas, teraz je tá hodina a teraz zaznieva volanie Ženícha a všetci, ktorí toto volanie počujú, potvrdzujú, že patria k Neveste. Modlime sa spoločne.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, Ty vidíš slabosť môjho tela, poznáš moju vnútornú núdzu, Pane. Daruj milosť, požehnaj, zachraňuj, oslobodzuj, zjav Svoju moc a slávu, moc Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho Ducha, pretože si prítomný. Ďakujeme Ti za zvesť, ktorá teraz zaznieva a dosahuje končiny zeme. Požehnaj spolu s nami všetky národy, reči a národnosti a dokonaj Svoje dielo v našom čase.

Počítame s Tvojim návratom a ďakujeme Ti, že si odišiel, aby si nám pripravil miesto, a že smieme prežívať naplnenie biblického proroctva a že si nám dnes večer povedal: „*Vy, milovaní bratia, nie ste v temnote, aby vás tento deň prekvapil...*“ Nie! Ty si dal svetlo v čase večera a jasne si osvetlil a zjavil Svoje Slovo. Ďakujeme Ti za Tvojho služobníka a proroka a ďakujeme Ti za zvesť, ktorú si nám zveril.

Nech Tvoje požehnanie Pane, všemohúci Bože, v mene Ježiša Krista nášho Pána spočinie na všetkých, ktorí sú prítomní, ktorí počúvajú a ktorí sledujú.

Buďte všetci požehnaní požehnaním všemohúceho Boha. Obdržte všetko, čo pre nás Pán pripravil.

Tebe, tomu všemohúcemu Bohu buď vzdaná česť a sláva.

Prosíme aj za ľud izraelský. Aj keď ľud Izraelský bude ešte zahrnutý do tejto mierovej zmluvy, tak vo Svojom čase Ty odpovieš a dokonáš Tvoje dielo na hore Sion.

Milovaný Pane skráť čas, nech všetko rýchlo príde, o Bože v nebesiach! Ty čakáš už len na tých posledných, ktorí majú prísť. Požehnaní sú všetci, ktorí teraz veria, prijímajú a uchopia to, čo si nám z milosti daroval.

Tebe buď vzdaná česť v svätom mene Ježiš. Halelujah. Amen. Všetok ľud povedz Halelujah. Česť buď Bohu.

*Ty si hoden. Ty si hoden Ó, Pane.
Prijať chválu a česť, vyvyšovanie a kľaňanie.
Ty si hoden Ó, Pane.
Glory, Glory, Hallelujah
Glory, Glory, Hallelujah
Tvoja pravda kráča vpred!*